

неусътно за настъ минаваше и къмъ други прѣдмети отъ областта на поезията, на изящнитѣ изкуства, на философията, на литературата, на естественитѣ науки, на социалнитѣ въпроси. По едно врѣме тя се спрѣ въ единъ къшкъ заедно съ цѣлата дружина и тукъ ни помоли да ѝ напишемъ нѣщо въ прѣкрасния ї албумъ. Иди та откажи, ако можешъ, на таквазъ просба отъ страна на една така високообразована, благородна, услуглива и любезна дѣвойка! Жалѣя само, че не съмъ записаљ въ бѣлѣжкитѣ си писаното ми въ тоя албумъ.

Тукъ се случи и слѣдното. Леди Риоссель се разпореди така по разходката ни въ парка, че тя остана най-подирѣ съ мене. Отъ всичко се виждаше, че тя бѣше нѣкакъ беспокойна и като че искаше да ми повѣри нѣкаква тайна. Както казахъ по-горцѣ, тя бѣше сестра на съръ Ельотъ, английския въ Цариградъ посланикъ по онова врѣме, а Ельотъ бѣше добилъ име на върлъ туркофиль и страшенъ българомразецъ. Сестра му, жена сериозна и съпруга на единъ знатенъ либералъ, се потруди тукъ да ме убѣди, че братъ ѝ не билъ такъвъ, какъвто го прѣставлявали, но той служилъ на едно правительство — Биконсвилдово — и дѣйствуvalъ въ всичко по даденитѣ му инструкции, а известна е, ми казваше, туркофилската сега политика на това правительство. И тя ме молѣше да разкажа това и на моите сътечественици, за да не мразѣли брата ѝ. — Ако и малко късно, тѣ сѫ сега напълно освѣтени по тоя въпросъ! — Постжпката, обаче, на една високопоставена английска леди при единъ скроменъ български делегатъ въ защита на брата си не ли показва, до каква степень е отивало нейното братолюбие? Както се известихъ нас скоро, тѣй горещо защищаваниятъ братъ се поминалъ миналата година, а добрата, братолюбива сестра го прѣдшествувала